

### متن پرسش

سلام: استاد این جملات روانشناسی که معمولا ظاهر حتی مذهبی هم دارند و بین مردم رد و بدل میشه بعضا دارای اشکالاتی هستند. مثلا این جمله «هرگاه تنها شدی و کسی کنارت نبود به آسمان نگاه کن یکی منتظرت هست» خب این نگاه در عین اینکه ظاهر خوبی داره و حتی خدا مدنظرش هست اما بنظر میاد ما را با خدای وهمی و تخیلی مواجه میکنه که در آسمانهاست و روی زمین نیست و از طرفی میگه وقتی تنها شدی یعنی در مواقع دیگه اصلا بخدا احتیاجی نیست. میخام بگم این خدای خیالی متفاوت از خدای حی قیوم و حاضر و ناظر هست. این خدایی که در این جمله هست را خیلی راحت میشه معصیتشو کرد چون دور از دسترسه اما وقتی عارف فرزانه انقلاب می گوید عالم محضر خداست در آن گناه نکنید واقعا بین این خدا تا آن خدا تفاوت از کجا تا کجاست؟ البته قصد ندارم بگویم این جملات و عبارتها آگاهانه به این موضوعات دامن می زند اما اگر برداشت من صحیح باشد مشخصا این افراد از نظر معرفتی به خدا نگاه درستی ندارند. می خواستم بفرمایید این برداشت من که البته منتج از مطالعات کتب معرفتی شماسست و تلاشی در راه معرفت النفس هست آیا درست است؟ با تشکر

### متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شاید بتوان آن جمله را توجیه دینی کرد از آن جهت که نظر به تعالی حضرت حق مطرح است و به آسمان نظرانداختن در این رابطه قابل توجیه است به خصوص برای افرادی که فطرتاً متذکر خدا هستند، می‌تواند تذکر خوبی باشد و لازم نیست این نوع نظرانداختن به آسمان به معنای غفلت از حضور خدا در همه جا و در همه‌ی زمان‌ها باشد زیرا توجه به خدا شدت و ضعف دارد و یک حالت در آن حاکم نیست. موفق باشید